

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas II. Ab anno Christi 710. ad annum 720.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

DECAS II.

✿ *Ab anno Christi 710. ad annum 720.* ✿

711. **R**edit Romam ex Oriente Constantinus, nullo alio operæ pretio, quam quòd Imperatorem viderit, & honoratus ab eo fuerit.

S. Swibertus fundamenta jacit religionis Christianæ in Saxonia.

Chersonesii atrocitate Justiniani exasperati, auxilium flagitant a Chajano Rege Lazorum, jamque potentes & parati resistere, quosdam Imperatoris Duces dolo admissos Chersonam, obtruncant, & renunciant Imperatorem Bardonem Philippicum, qui olim à Tiberio Absimaro relegatus in Cephaloniam insulam, postea revocatus fuerat à Justiniano, ut bellum contra Chersonesios gereret, unde rursus ob excitationos tumultus ad Chajanum confugerat. Cum autem alii quoque Duces ab Imperatore missi adversus rebelles, nihil profecissent, veriti Constantinopolim redire, Philippico se conjunxere. Quare hic jam magno exercitu auctus Constantinopolim properat, præmissoque Mauro Patricio cum copiis adversus Tiberium, & Eliam

contra Justinianum ipse cum omnibus copiis assumpto Imperatoris nomine sequitur. Maurus Tiberium interceptum ad Blachernas in æde B. Virginis altare presentem unâ manu, & altera lignum Crucis cum reliquiis Sanctorum è collo suspensis, per vim extractum (frustra deprecante aviâ Anastasiâ ad Mauri pedes una cum puero suppliciter pervolutâ) interfecit. Elias autem Philippici in exilio comes (cujus filium in sinu matris Justinianus jugularat, ejusque conjugem Indo coquo uxorem dederat) adversus Imperatorem progressus, pollicitus omnibus impunitatem, magnam copiarum partem ad se attraxit. Mox furiosè in Justinianum irruens, ei caput validissimo ictu amputavit, idque ad Philippicum misit, inde Romam translatum, ut vir crudelissimus ubique timeri desineret. Sic Hyena sitiens humanum sanguinem, suo suorumque supplicio penas Deo justo vindici persolvit.

✱(712.)✱ Philippicus moribus turpissimus, & Monothelitarum fautor prout pollicitus fuerat cuidam pseudo-monacho incluso & Monothelitæ, à quo promissum ei fuerat Imperium, se sextam Synodum aboliturum, hoc anno stare pactis aggreditur. Cyrum ergo Catholicum Episcopum

pum sede Constantinopolitana deturbat, ejusque loco Joannem pseudo-monachum Monothelitam substituit, alter enim monachus illi imperii vates, & pro mercede ad Episcopatum destinatus, oculos perdidit. Factus iste Episcopus statim Synodum convocat, & sextam Synodum abolet, & omnia Synodi illius statuta impudentissime damnat, mittitque acta hujus conciliabuli ad Romanum Pontificem professionis fidei loco, ut se non Monothelitam tantum, sed etiam impudentem hæreticum profiteretur. Ad quæ populus Romanus justâ indignatione commotus, & Imperatorem execratus, neque ejus imaginem ut moris erat, honorandam exposuit, neque pecuniam ejus effigie signavit, nomen quoque ejus in sacrificio missæ & orationibus tacuit, quin & Petrum urbis Ducem exclusit, armato adversus eum veteri Duce Christophoro, qui ad interitum usque Philippici inter se tumultu contenderunt. Atque sic impii Principis Imperium nutare cœpit.

Moritur Aripertus Longobardorum Rex, regnum relinquens Ansprando, qui illud tenuit tantum tribus mensibus, & vitâ sanctus successorem habuit filium suum Luithprandum, seu Leuthprandum, qui

annis 3. regnavit, ejus initium à pietate & liberalitate in Romanam Ecclesiam auspiciatus est.

✱(713.)✱ Philippicus pridie festi Pentecostes post convivium primoribus civitatis exhibitum, à Patriciis interceptus, & excæcatus, atq; in exilium relegatus est. Festo autem Pentecostes Arthemius, qui Philippico erat à secretis, in magna ecclesia coronatus & Anastasius II. cognominatus est. qui statim turbatam Ecclesiæ pacem restituit, & sinceram fidei confessionem ad Pontificem Romam, & ipse vicissim Apocrisarium, qui pænitentes nomine Apostolicæ Sedis reciperet, Constantinopolim misit.

Rudericus Hispaniarum Rex injuriam Patris sui, quem Witiza excæcaverat, ulciscens, in ejusdem Witizæ progeniem desævit, duos ejus filios Furnalum & Erpulsionem ex Hispania cum summo dedecore expellit. Hi ad Julianum Tingitanæ, in Africa, Provinciæ, quæ Gothis parebat, comitem confugientes, eundem jam satis offensum Ruderico (quod is filiâ suâ Cavâ, quam in conjugem dederat, uteretur ut pellice) inducunt ad vindictam sumendam de Saracenis, qui maximam Africæ partem possidebant. Adhæc Julianus occulte

tè quoque instigat Francos, ut Galliana Narbonensem à Gothis dominatam invaderent. ipse interim fraudulenter consulit Ruderico, ut Hispaniam, in qua tranquillâ pace frueretur, armis nudans in Gallias & in Africam adversus Gallos & Saracenos copias suas emittat. Favebat huic proditioni Oppa filius Witizæ, Episcopus Ecclesiarum Toletanæ & Hispalensis. His igitur præviis molitionibus ULTR fortissimus Rex Saracenorum Juliani & filiorum Witizæ ductu Ducem Tariffum Strabonem cum exercitu 25 millium fortissimorum virorum in Hispaniam præmisit, qui mox magnâ urbium parte potiti sunt, adversus quos Rudericus Rex armis quibus potuit collectis, multos dies fortiter pugnavit, & plura hostium millia occidit. Donec Muza exercitûs Africani Regis Princeps cum infinita equitum peditumq; multitudine in Hispaniam irrupit, & post fortia utrinque prælia Gothos tandem fugavit, & internecone delevit, ipsoque occiso Ruderico totâ Hispaniâ potitus est. Gothi quoque ex altera parte à Gallis penitus consumpti sunt. Et sic pœne periit Hispania Christianitati adempta, & data Saracenis, quæ ex Principum suorum contaminatissima vita Mahumetanorum mores jam induerat.

✽(714.)✽ Obiit Constantinus Pontifex, cui successus est Gregorius hujus nominis II. eruditione & sanctitate antecessori haud impar, uno omnium consensu Pontificatu dignissimus judicatus.

Mortuus est eodem anno Pipinus de Herstallo cognomento Crassus Major Domus & Principum Franciæ tutor & magister. Susceperat hic ex Plestrude legitima suâ conjuge Brogonem Campaniæ Ducem & Principem Grimoaldum quem Majorem Domus Chilberici, ac deinde Dagoberti constituit. Sed hoc casu per Rangarium à focero suo Roberto invitatum, substitutus ei fuerat Theodandus ejus filius Nothus ex Alpaide verò pellice genuerat idem Pipinus Carolum Martellum, & ut plerique putant fratrem ejus Childebrandum, unde Cæpetiana familia profluxisse creditur: Sed hic diu mansit incognitus: Carolus Martellus creatus à Patre Dux Austrasiæ, atque à Plestrude Coloniæ detentus in carcere, dignum se Pipino præstitit, atque familiæ suæ ad Regium Franciæ thronum proximum gradum substravit, cui Pipinus jam alios supposuit.

✽(715.)✽ Anastasius Imperator deposito Joanni Constantinop. substituit S. Ger-

Germanum, cuius Patrem necarat Constantinus Imperator & ipsum castrari iusserat, hic ergo genere & scientia & virtute magnus ostendit viris illustribus sæpe magnas calamitates gradus esse ad magnos honores, & adversis fortunæ casibus sublimia ingenia non deprimi.

Duces Anastasii inter se discordes tumultuantur apud Rhodum, ideoque pars quæ prævaluit, verita Imperatorem, & metuens redire Constantinopolim apud Adramyttum civitatem maritimam, Theodosiū quendam tributorū publicū exactorem, invitum licet & latebras quærentem Imperatorē se dicere coegerunt. Hic Constantinopolim statim obsedit, & post sex menses per prodicionē potitus est, moxq; Anastasium exauكتورatum monasterio inclusit, & imperare coepit. Fuit autem Theodosius iste Catholicus & propugnator fidei, qui statim restituit imagines, quibus sex Oecumenicæ Synodi depictæ erant, quas impius Philippicus oblitteravit, & hoc facto Catholicis magnam spem, Monothelitis autem ingentem metum injecit.

Gregorius Papa Urbi à Longobardis metuens eum mœnibus circumvallare aggreditur. Sed discussit opus Cumanum

Ca-

Castrum, à Luitprando occupatum; quod tandem à Neapolitanis magnis sumptibus receptum est.

In Francia Dagoberto II. mortuo succedit Chilpericus II. ante Daniel dictus, quem Ordinibus sacris jam initiatum, è Monasterio extraxerunt & (posthabito Theodorico filio ejusdem Dagoberti Clerico attonso & adhuc juvene) ad Thronum Gallix extulerunt, erat enim ex sanguine Regio, fortè frater Nothus Dagoberti.

✽(716.)✽ Petronax civis Brixianus suadente Gregorio Cassinum monasterium jam ab annis centum quadraginta per Longobardos excisum reparavit, & Monachis implevit, quibus ipse præfuit fecitque eruditionis & Præfulum Ecclesiæ nobile & locuples Seminarium.

Saraceni Christianis eripiunt Legionem vi & Toletum prodicione Judæorum, & urbe utraq; funditus excisæ, jam totius Hispaniæ dominantes sedem regni Cordubæ constituunt. Passi sunt tamen inter se vivere Christianos, & habere templa modo pensitarent menstrua tributa, & templorum oblationes iis cederent, pecuniæ quàm Religionis sollicitiores.

✽(717.)✽ Theodosius deposito imperio

rio & curis Imperialibus consentiente S. Germano Patriarcha Leonem Isaurum ejus nominis tertium cognomento Cononem Imperatorem creat, & ipse cum filio suo Clericus factus Ephesi tandem sanctè mortuus est, & post mortem miraculis etiam coruscasse dicitur. Tumulo suo inscribi curavit hanc vocem Epitaphii loco SANITAS: quâ profitebatur solâ morte pravos animi motus extingui. Leone autem jam Imperatore facto fæx Judæorum fermentare cœpit gaudiis, iis enim promiserat Leo, se Imperatorem factum (quod adulatores & impostores Judæi futurum esse pollicebantur) omnia, quæ postularent, concessurum.

Perganum obsidetur à Saracenorum Principe Masulma & occupatur, in pœnam scilicet sui execrabilis sacrificii, quo se cives ejus polluerunt: decepti enim ab impostore quodam mago incisâ muliere jam pariturâ, extractum parvulum in Cacabo coxerunt, & in hoc detestabili sacrificio quod Dæmoni immolabant, omnes qui bellare adversus Saracenos volebant, dexteræ manûs suæ manicam intinxerunt. Quid mirum si à Deo hostibus traditi fuerint & penitus everfi tam improbi cives?

Idem Masulmas Constantinopolim bi-
enna-

enniali (scribunt alii trienniali) obsidione coarctat, sed auxilio Beatissimæ Virginis cujus Imaginem cives piissimâ supplicatione, dirigente S. Germano per muros civitatis circumdlexerunt, Urbs ad extremum periculum deducta liberata est & Saraceni tunc terrâ marique tam cælitus, quam ab hominibus immixtis magnis claudibus attriti sunt.

Pestis & fames Constantinopoli trecenta hominum millia absumpsit. Romæ etiam terribilis Tiberis inundatio contigit, quæ multæ domus everfæ, cessavit tamen octavo die quo Deus litanis & orationibus crebris placatus aquas in alveum suum reduxit.

(718.) Harumar expulso Masulma Princeps Saracenorum cum primum regnare cœpit, ad placandum Deum Saracenis tot immixtis claudibus iratum, subditis suis vini usu interdixit, & adversus Christianos, quos Dei hostes putabat, edictum promulgavit quo promissâ tributorum immunitate ad deserendam fidem invitavit, & detrectantes pœnæ mortis subjecit. Ausus etiam ipsum Leonem Imperatorem litteris tentare & ad Christum ejurandum, incitare. Neque tamen Christianis ideo metus incussus, imò fiducia & robur majus inde accrevit. la

In Sicilia opera Sergii Proto-Spatharii Artemius Imperator creatus est, sed missus à Leone Paulus Chartularius seditiosos sustulit, & Pseudo-Imperatorem vivum combussit, & auctoris incendio rebellionis flammam extinxit.

In Hispania Astures omnes in unum collecti super se Principem constituerunt Pelagium, Regis Theodorici Spatharium, quem in prægrandi spelunca loci naturâ munitissima degentem, cum Saraceni primum per Oppam Archiepiscopum Toletanum Witizæ Regis filium blandis verbis, postea aperto Marte, per validissimum octoginta millium exercitum, oppugnassent, idem viginti illorum millia cum Duce occidit, Oppam cepit, reliquos fugavit, qui ferè omnes in præruptis montium & inundationibus aquarum divinitus oppressi, ope & intercessione B. Mariæ Virginis cujus idè memoria spelunca illa dicata est, dictaque *S. Maria de Covadonga*. Tanta verò clade Rex Saracenorum pudore suffusus, & furore simul accensus in eos quos secum habebat Hispanos rabiem convertens, Julianum Comitem Tingitanum, & duos filios Witizæ, capite plecti jussit, divino judicio id agente, ut ab eodem interficerentur scelerati, cui Hispanias proderunt.

✽(719.)✽ S. Bonifacius dictus antea Winifridus inchoavit hoc anno suum Apostolatam in Germania socius primò in prædicatione factus S. Willebrodo.

Natus Leoni Isauro filius baptizatus a S. Germano in magna Basilica Constantinop. & dictus Constantinus Copronymus: quod cognomen idè ei inditum, quia inter Baptizandum sacrum Baptisterium incacando fædavit, unde à *κόπρω* *stercore* cognominatus. De quo etiam S. Germanus prædixit magnas per eum in Ecclesiam sordes invehendas esse.

Leo Imper. Archiepiscopum Thessalonicensem decollari iussit, quòd, is Artemii conjuratione implicatus esset: aliorum etiam conjuratorum magnam stragem Constantinopoli edidit.

✽(720.)✽ Copronymus adhuc infans jubente Leone a S. Germano Augustus in ipso die Paschatis coronatur, tum etiam allatus est nuncius de morte Haumari quâ Ecclesiæ pax restituta est, quam turbare ceperat.

In Gallia mortuo Raginfrido Majore Domûs Chilperici Regis, Carolus Martellus Rex Francorum pro arbitrio moderans Theodoricum in Regni sede constituit, hujus nominis quartum & Regem Fran-

Francorum vigesimum: dictus is est Calensis *de Chelles* quod in hoc monasterio Monachus vixisset, Adversarium autem valde potentem habuit Eudonem Aquitaniæ Ducem, cum quo fuit ei sicut cum Raginfrido, diuturnum bellum, quo tandem Eudo superatus est.

DECAS III.

✿ *Ab anno Christi 720. ad annum 730.* ✿

721. **I**N Oriente impostor quidam seduxit Judæos, qui se messiam prædicabat: neque tamen toties delusi isti Sabbatharii avorum suorum exemplo sapere didicerunt.

Romæ celebratur Concilium adversus illicita conjugia & maximè adversus eos, qui in uxores ducerent monachas, seu etiam presbyteras & diaconas (ut historia loquitur) videlicet eas mulieres, quæ ex mutuo consensu viris ad ejusmodi sacros ordines promotis, relinquebantur, quæ & ipsæ castitatem servare tenebantur. Valde autem necessarium erat hoc tempore, malo huic invalescenti per concilium mederi, quando procaces quædam Occidentales sceminæ, quarum mariti ad Ordines mutuo con-